

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/361/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205029
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112205029.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa S., so sídlom P. X, Z., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného F., so sídlom P. X, Z., IČO: XX XXX XXX. proti odporkyni W. N., bytom X. XXX/XX, B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne E., so sídlom I. X, B., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného V.. R.F., advokátom, so sídlom M. XXX/XX, M., o zaplatenie 1.171,61 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, č.k. 6C/55/2012-53 zo dňa 31. augusta 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka V.. R. O., advokáta, č. ú.: XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1 - 3 O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 63,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu Z. podľa § 11 ods. 3 prvá veta, ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov konania neuplatnila a preukázateľne jej ani žiadne trovy konania nevznikli. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne E. K. náhradu trov konania 159,17 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, titulom náhrady trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava, písomné podanie - odpor), hoci v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. by mu patrilo viac.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania 19,12 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka E. je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastáva názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť

spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,01 Eur. Rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za vecne správne a odvolacie námietky navrhovateľa za neopodstatnené. Uviedol, že vedľajší účastník koná len sám za seba, pričom má právo na zástupcu rovnako, ako ho má navrhovateľ. Oprávnenie združenia zúčastniť sa na konaní ako vedľajší účastník je jeho zákonným oprávnením, ktoré navrhovateľ nemôže spochybňovať. Je pritom vecou združenia, či bude odporcu zastupovať na základe plnomocenstva (§ 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), alebo do konania vstúpi ako vedľajší účastník. Mal za to, že jeho účasť v konaní je efektívna a účelná a zdôraznil, že konanie vo veci bolo zastavené v dôsledku jeho aktivity. Svojou činnosťou naplňuje ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov, pričom je odkázaný na právne služby. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľov má právo na advokáta aj náhradu trov konania. Do pozornosti dal aj ust. § 137 O.s.p., ktorý sa týka účastníkov a ich zástupcov. Je pritom právne irelevantné, či právny subjekt, ktorý je účastníkom konania, má alebo nemá členov s právnickým vzdelaním. Na aplikáciu § 150 O.s.p., tak ako to navrhol navrhovateľ, podľa jeho názoru neboli splnené zákonné podmienky.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania, vo výroku o vrátení časti súdneho poplatku a vo výroku, ktorým odporkyni nebola priznaná náhrada trov konania. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporcu (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, vo veci podal odôvodnený odpor (zo dňa 28.05.2012, č.I. 40), v ktorom vzniesol námietku premlčania, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 159,17 Eur tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V konaní vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi nebol ani dôvod na použitie ust. § 150 O.s.p. podľa ktorého, ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať, ako to v odvolaní navrhovateľ navrhol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 159,17 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na 1-icu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa dňa 27.11.2012, režijný paušál 7,63 Eur a 20 % DPH z odmeny a náhrad, t. j. 3,19 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.